

se jich chtěla zeptat? Já ani nevím, opravdu. Kristýna, dcera. Já jsem ráda, že jsou hlavně v pořádku, jsem ráda, že za náma jedou, že je uvidíme. Auto s libereckou značkou přijíždí. Oni mají taky pejska! Dobrý den, ahoj. Vy jste se rozplakala úplně. Ahoj, ahoj. No. Řekni, já jsem Eminka, Elinka. Vašíku,

pojdte. Jak jste objevili pani Andrlíkovou vůbec, Moniko? Já jsem slyšela rozhovor na základě té ceny a díky tomu se to nečekaně povedlo po té dlouhý době. Já jsem se odpoutala sama, vylezla jsem sama, ano, tak já jsem se i sama odpoutala a Vašek mi říkal, že se odpoutal sám. Ne, tam vlez ten pán

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

UVEDENO 25. 11. 2017

(unisono, ve stylu zpěvu Kwan Seum Bosal)

premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-

do toho auta. To je zajímavé, teprve teď se paní Blanka dozvídá, jak to vlastně bylo. Právě jsem se ptala, jak jsem se dostala z auta já, to nevím. Já jsem se spíš bála jestli... a ten v tý nemocnici mi řekl, že má takovou maličkou... no měla i ty vlásky... To se poslouchá dost špatně, že jo? Ano, protože děti

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

[illegible]

si vůbec nic nepamatovaly, když jsem za nima přijela do nemocnice, tak řekly, babička měla nehodu. Matka dětí Monika Pojeková, ta u nehody nebyla, tak sleduje napjatě, co se odehrálo. Když se povídalo, že děti brečely, tak, no tak asi něco bylo, já jsem byla spíš v šoku. Mně fakt vadí, jak ty lidi

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

[illegible]

[illegible][illegible]

jsou sobecký, protože já jsem začala rvát, jsou tam děti, pojdte mi někdo pomoci a pak vlastně ten pán, já vím, že měl brejličky, takže mi pomohl vyrvat přední dveře, ty zadní nešly vůbec. Ženy teď zůstávají v altánku, zabrané do hovoru, znovu a znovu tu situaci rozebírají a také přemýšlejí nad tím,

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

[illegible]

proč tolik řidičů jenom zpomalilo, udělalo si fotografii a pokračovalo dál. Z Kolovče na Domažlicku Lubomír Smotana, Český rozhlas. Je to tvá vina, ty jsi příčina svého smutnění. Chápej, má milá, ty jsi svítla, já měl zatmění. To se někdy tak stává vítězkám zvyklejch na stupních stát, že se začnou

těch, co jim netleskaj, bat. To se někdy tak stává ješitám, co jsou zvyklí jen brát. Já z klidu tě krásně rozkmitám rád, rád. Říkáš, jak jsem tě zkoupal a žeš byla hloupá a nemáš chuť žít, že ti po srdci čmárá, že je po mně spára. Že jen jsem tě houpal a tep že ti stoupá tím, jak mě chceš mít. Však pod

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

[illegible]

tím vším pýcha, už chystá se dýchat a snít. Je to tvá vina, ty jsi příčina svého smutnění. Chápej, má milá, ty jsi svítila, já měl zatmění. To, co stalo se nejde odestát, nejspíš to bude tím, že já sejmu tvůj vzácněj majestát, vim. Říkáš, jak jsem tě zkoupal a žes byla hloupá a nemáš chuť žít. Že ti po srdci

zprávy, pak už dnešní Humoriáda. Do šestnácté hodiny písnička Poetry in Motion. Český rozhlas Plzeň, písničky, které jinde neslyšíte. Šestnáct hodin. Český rozhlas Plzeň, zprávy. Úřad Regionálního operačního programu Severozápad se rozšiřuje o patnáct zaměstnanců. Do Plzně přijely desítky

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

[illegible]

odborníků na urgentní medicínu. Zítra bude počasí jasno až oblačno, ojediněle přehánky nebo bouřky a teploty do čtyřiceti stupňů. Hezké odpoledne vám přeje Kateřina Šmídová. Nové zaměstnance nabírá Úřad regionální rady a Regionálního operačního programu Severozápad. Zpracovává totiž

PREMIÉRA REPRÍZA REPRÍZA DERNIÉRA PREMIÉRA

[illegible]

PREMIÉRA REPRÍZA REPRÍZA DERNIÉRA PREMIÉRA

[illegible]

projekty končícího programového období a musí zároveň pracovat na přípravách nového. Nynějších sedmdesát devět zaměstnanců doplní postupně od října dalších patnáct, navýšení pokryje rezerva z rozpočtu úřadu. Úředníci budou mít na starosti například přípravu manuálu pro žadatele, kromě

toho úřad potřebuje i specialisty, kteří budou schopni pomoci s množstvím odvolání, které podávají žadatelé v případech udělení sankcí. V Plzni dnes začal třetí ročník Plzeňských dnů urgentní medicíny, do Parkhotelu na Borech přijeli specialisté z celé České republiky a ze Slovenska a po dva dny se

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

premiérareprízareprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérare-
prízareprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérareprízarepriza-
derniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapre-
miérareprízareprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérarepriza-
reprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérareprizapremiérare-
prízareprizaderniáapremiérareprízareprizaderniáapremiérareprízarepriza-
derniára

(pauza; téměř neslyšně; postupně zvyšují intenzitu)

Ona: Hříčka
On: Klobouk
Ona: Vrnět
On: Cosmopolitan
Ona: Šiška
On: Ručník
Ona: Boty
On: Krutost
Ona: Trapný
On: Papírý
Ona: Hulení
On: Jabko, smlouva
Ona: Kočka
On: Lampa
Ona: Whiskas, voda
On: Granule, Gothaj
Ona: Šunčička
On: Mýdlo
Ona: Čáry
On: Polystyrén
Ona: Trubka
On: Čmáranice
Ona: Hovno
On: Čistka
Ona: Světlo
On: Kůže
Ona: Šrámy
On: Plice
Ona: Hlava
On: Desky
Ona: Brno
On: Kosmos
Ona: Vázka
On: Libání
Ona: Moje
On: Ruce

budou zabývat nejrůznějšími tématy, která urgentní medicína má. Některá z nich vypočítává mluvčí Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje Václav Ondra. Traumatologie, hromadná neštěstí, plicní problematika, dětská problematika, dále novinky u Zdravotnické záchranné služby Plzeňského

PREMIÉRA REPRÍZA REPRÍZA DERNIÉRA PREMIÉRA

Ona: Nevím
On: Kráska
Ona: Dřevěný
On: Čaje
Ona: Růže
On: Muzeum, brouci, chlupy
Ona: Hra
On: Kozy
Ona: Hele
On: Plakát
Ona: Šminky
On: Možnosti
Ona: Třpytka
On: Šmíra
Ona: Čir... Černá
On: Možnosti
Ona: Máš
On: Planeta
Ona: Že, tak, čára
On: Možná
Ona: Jirka
On: Kdyby
Ona: Noha
On: Divadlo

(mluví současně)

Ona: Hrábě
On: Scénář
Ona: Dům
On: Jahody
Ona: Vně
On: Blázen
Ona: Štětka
On: Dement
Ona: Kašna
On: Krupobití
Ona: Penize
On: Potoky
Ona: Láska
On: Moč
Ona: Vlasy
On: Plíce
Ona: Peřina
On: Niva
Ona: Kukuřice

On: Osvětlovač
 Ona: Hrubý
 On: Problémy
 Ona: Deprese
 On: Proč
 Ona: Ahoj
 On: Království
 Ona: Zásuvka
 On: Pomeranč
 Ona: Panda
 On: Šipky
 Ona: Bambus
 On: Karbaník
 Ona: Řinčet
 On: Las Vegas
 Ona: Však
 On: Zázvor
 Ona: Citróny
 On: (není rozumět)
 Ona: Pivo
 On: Spider Man
 Ona: Zlatá, Hra
 On: Nohy
 Ona: Mikrofon
 On: Texty
 Ona: Psaní
 On: Vložky
 Ona: Cukrovi
 On: Hlava
 Ona: Máma
 On: Meničko
 Ona: Žvanit
 On: Prepač
 Ona: Drbat
 On: Cože?

(dialog)

Ona: Drbat je.
 On: Drbat je škrábat.
 Ona: Drbat je škrábat nebo.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit.

Ona: Drbat je škrábat, když... Drbat je...
 On: Škrábat.
 Ona: Škrábat...
 On: Nebo mazlit se.
 Ona: Nebo mazlit se, když se...
 On: Když chceš zjistit.
 Ona: Když chceš zjistit, že.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když... ch...
 On: Chceš zjistit.
 Ona: Chceš zjistit...
 On: Že máš.
 Ona: Že máš radost.
 On: Škrábat.
 Ona: Drbat!
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš... ambice?
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš... být... eh... když máš ambice na to... eh... když máš ambice na to... zjistit, že jsi milovníkem, který... eh...
 On: Miluje.
 Ona: Který miluje... a.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje a závidí.
 Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když... eh... když... zjistí... když... mhmmm...
 On: Když chceš zjistit?
 Ona: Když chceš zjistit, že máš ambice na to být... eh... milovníkem... který miluje a který...
 On: Závidí.
 Ona: Zá...?
 On: Závidí.
 Ona: Závidí... závidí...
 On: Ještě něco.
 Ona: Jo... že! Závidí, že.
 On: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje a závidí, že... závidí, že... nemůže.

v Itálii. Věřím tomu, že co teď mám ty zprávy, že i na tenhle zápas by mělo přijít víc lidí, protože fakt ta atmosféra kolem Neapole je hodně vyhocená, protože oni na to nejsou zvyklí, aby tyto zápasy ztráceli. Teď tam jsou pod hodně velkým tlakem, takže z tohoto důvodu nás čeká ještě těžší zápas,

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: Drbat je... (smích) Drbat je škrábat nebo mazlit se, když zjistíš, že máš ambice... na to být... milovníkem, který miluje... který miluje...
On: A... a závidí.
Ona: Co?
On: Závidí.
Ona: A závidí... A závidí... že... že...
On: Nemůže.
Ona: Že nemůže... vidět.
On: Drbat.
Ona: Drbat?
On: (smích) ...je škrábat nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje a závidí, že nemůže... být? Milovníkem!
Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když... máš ambice, na to... zjistit... eh...
Drbat je škrábat nebo mazlit se, když... eh... když...
On: Chceš zjistit, že.
Ona: Chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje... eh...
On: A závidí.
Ona: A závidí... za... že... může?
On: Nemůže!
Ona: Nemůže... vidět.
On: Být.
Ona: Tu?
On: (smích)
Ona: Tu?
On: Že nemůže být milovníkem
Ona: Že nemůže být milovníkem... že nemůže být milovníkem... mým.
On: (smích) Drbat je škrábat se nebo mazlit se, když chceš zjistit, že máš ambice na to být milovníkem, který miluje a závidí, že nemůže být milovníkem mým. Tečka.
Ona: Drbat je škrábat nebo mazlit se, když... eh... když... eh... chceš zjistit... eh... ambice? (smích)
On: Že máš ambice.
Ona: Že máš ambice na to... zjistit... eh... že máš... ehmm... ambice na to zjistit, eh...
Někdo z publika: Že
Ona: Že... eh... že...
On: Že jsi milovníkem.
Ona: Že jsi milovníkem, který...
On: Miluje. (smích)
Ona: Který miluje... který miluje a?
On: Závidí.
Ona: Závidí... a závidí... ehmm...
On: Že nemůže... být milovníkem.
Ona: Ehm...
On: Milovníkem mým. Tečka.
(mluví současně)

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: (odkašle si)
Ona: Mhmm... Já mám takový.
On: Tři sta třiatřicet.
Ona: Takovej jako rozstřesený zrak.
On: Tři sta třiatřicet stříbrných, tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček.
Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo.
Ona: Takový jako trošku mžitky.
On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes.
Ona: Ale ne moc.
On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných střech.
Ona: A.
On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta...
Ona: Cítím tu vůni toho... toho propolisů.
On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet, tři sta třiatřicet stříbrných...
Ona: Je to příjemný.
On: ...střech. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných střech. Prut. Prut plul. Prut plul po. Prut plul po proudu.
Ona: V puse mám takovou trošku žízeň.
On: Pudl. Pudl prdl pudr.
Ona: Takovou.
On: Red. Red leather, red leather, yellow leather, red leather, yellow leather.
Ona: Trošku takovou alkoholovou pachut'. Trošku cigaretovou chuť.
On: Řinčely. Řinčely řetězy. Prut, prut plul, prut plul po, prut plul po proudu.
Ona: Takovej chladnej pocit v rukách.
On: Tři sta, tři sta třiatřicet stříbrných, tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček,
Ona: A...
On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo, tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes, tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet. Tři sta...
Ona: Zároveň cítím takovej lehký jako třes...
On: ...třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných střech.
Ona: ...v kombinaci s takovým zvláštním... znecitlivěním trošku v ruce.
Na jednom místě.
On: Dolar, rubl. Dolar, rubl, libra. Dolar, rubl, libra, lira. Dolar, rubl, libra
Ona: Slyším zvuky z Metra.
On: Lira. Red
Ona: Cítím.
On: Red leather, red leather, yellow, red leather, yellow leather, red leather, yellow leather.
Ona: Jak ta vůně jako odchází a ty bubny a nějaký koncert.
On: Prut. Prut plul. Prut plul po. Prut plul po proudu.
Ona: Lidi vedle mě.
On: Řinčely. Řinčely řetězy.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

(pravidelné údery bubnu; do rytmu čtou text, slabikují unisono; tempo se postupně zrychluje)

na zas... za Spáleným Poříčím, probíhá tam vyprošťování nákladního auta, na místě je i jeřáb a komunikace je obousměrně neprůjezdná, dbejte tam proto tedy pokynů policistů a dopravního značení. V Plzni v Zábělské ulici srazilo nákladní auto chodce, zasahují tam záchranáři a policisté

usměrňuji provoz, dejte tam také velký pozor, projíždějte opatrně. Zelená vlna, zavolejte i vy osm set dvanáct dvacet dvanáct. Humoriáda. Hezké odpoledne Vám všem a dobrou náladu dopředu přeje Patrik Rozehnal. Vtipy, scénky, šprýmy, historky, skutečné i příkrášlené, otázky z komedií

Adolf¹:

Adolf:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Stalin:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Stalin:

Adolf:

Adolf:

Georg

Adolf:

Georg

Adolf:

Georg

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

Josef:

Adolf:

- 1 Součástí představení bylo čtení scénářů divadelních her, které byly aktuálně na repertoáru HaDivadla. Ve scénářích jsem zachoval pouze jména postav. Všechno ostatní jsem vymazal. V obou uvedených prepisech se objevuje upravený scénář ze hry *Doma u Hileň aneb Historky z Hitlerovic kuchyně*. V dalších reprízách se pracovalo například se scénářem ke hře *Zámek (záře integrace)*, *Strýček Váňa* nebo *Síla zvyku*.

odpoledne vám všem. Pavle, kdo byl nebo je u vás v rodině největší šprýmař, jste to vy nebo někdo jiný? Můj brácha je výborný vypravěč různých historek a dovede některý věci, má dokonce, jak se říká, hlášky, který vymyslel on, takže já znám dokonce člověka, který vymyslí hlášky, například

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Szekretarka:
Hitler:
Szekretarka:
Hitler:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sokratarka:

jednou udělal velký přestupek na Strakonický a ten polda, co ho přišel zkasirovat, přijel na motorce a byl takovej, jakože ho to hodně pohoršilo, a docela se rozčiloval a brácha ho nechal chvíli a pak povídá, člověče, někdo řve jako kráva, ale jakej vy jste klišas. Humoriáda. Znáš to tajemství a říkám

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Sluha:
Hitler:
Hitler:
Sluha:
Hitler:
Hitler:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Hitler:
Eva:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Goebbels:

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Goebbels:
Goebbelsová:
Helmut:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Helmut:
Goebbelsová:
Helmut:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:

jen, co se proslychá. Má něco s jedním pánem, proč bych to já musel zrovna krejt. Má něco s jedním pánem, tak nebuď blázen a nech ji bejt. Já si myslím svý a zažil víc těchlech nesnází, ví se o tom, ví, kam večer prý odchází, má něco s jedním pánem, proč bych to já zrovna neměl říct. Má něco

Eva:
 Hitler:
 Eva:
 Göring:
 Sekretářka:
 Himmler:
 Sekretářka:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Himmler:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:

Goebbels:
 Göring:
 Goebbels:
 Göring:
 Sekretářka:
 Himmler:
 Hitler:
 Hitler:
 Himmler:
 Hitler:
 Goebbels:
 Hitler:
 Himmler:
 Göring:
 Hitler:
 Göring:
 Hitler:
 Göring:
 Himmler:
 Goebbels:
 Hitler:
 Eva:
 Hitler:
 Eva:
 Hitler:
 Eva:
 Hitler:
 Eva:
 Hitler:
 Hitler:
 Eva:
 Hitler:
 Hitler:
 Georgio:
 Hitler:
 Hitler:

(pauza; mluví současně)

Ona: Tady je Tereška a má už velký břicho.
 On: Vidím.
 Ona: To je hezký.
 On: Vidím tady před sebou první řadu lidí.
 Ona: Dominik. Tady paní asi neznám.
 On: Třetí už nevidím, až na.
 Ona: Někdo něco řekl tady.
 On: Červený svetr.

s jedním pánem, snad nedej pán bůh, není jich víc. Já si myslím svý a zažil víc těchle nesnází, ví se o tom, ví, kam večer tvý děvče odchází, má něco s jedním pánem, proč bych to já zrovna neměl říct. Má něco s jedním pánem, snad nedej pán bůh, nás není víc. Humoriádu posloucháte a dnes

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: Copak asi řek?
On: Nebo mikina a žlutý vlasy.
Ona: Tamhle je Tom. Kouká na mě. Možná se na mě usmál.
On: Teď už vidím i takovou šálu, co má na sobě paní.
Ona: Jo, snad jo.
On: Která sedí a má nožku přes nožku.
Ona: Nějaký pár možná. Asi jo.
On: Na tý šále jsou. Teďka mě úplně...
Ona: Pán tak zvedl obočí na mě.
On: Zasáhly vlasy.
Ona: Že souhlasí, tak je to snad pravda. Slečnu moc nevidím, ale možná se směje. Kývla, že jo.
On: Našeho... našeho Filipa, protože jsou úplně v přesným místě takhle na sedmi hodinách pod reflektorem.
Ona: Pán si asi hladí vousy. Přikyvuje.
On: A s největší pravděpodobností použil pomádu nebo gel třeba.
Ona: Šárka se usmívá.
On: Tak se to leskne.
Ona: Se usměje, snad mi fandí.
On: Oranžový nebo červený.
Ona: Mája. Dneska tady mám spoustu přátel.
On: Žlutá. Ale ty vlasy měla docela (není rozumět)
Ona: Slečna se na mě radši nedívá, abych se s ní nebavila.
On: Potom tady vidím mezery mezi s největší pravděpodobností třema lidma, který se neznaj a trochu se báli si sednout vedle sebe.
Ona: Je to asi takový trochu trapný někoho popisovat. Teď se na mě dívá.
On: Jsou tady dvě mezery, na polovině židle, která je úplně uprostřed, má slečna položené batoh, tak jakože aby lidi věděli, ale nechce být úplně trapná a položit si ho tam celý.
Ona: Paní oddechuje... zhluboka. Snad se necítí úplně nepříjemně, to by nám bylo líto.
On: Nejsem si úplně jistý, ale pán v první řadě má možná iWatch, kterými bych se rád dál zabýval, ale asi se musím vyměnit.
Ona: Tady jsem slyšela akorát něco o iWatch, ale jinak asi nic.
On: Na téhle straně poznávám trochu víc lidí než na tý druhý.
Ona: Pán se směje. Tady pán se ještě víc směje.
On: Poznávám tady našeho kamaráda v první řadě.
Ona: Taký si hladí vousy.
On: Jo... nad tím právě přemýšlím.
Ona: Se taky smějou.
On: Už jsme se potkali hodněkrát, tak je to trochu trapné.
Ona: Paní pokývla nohou tak lehce, pak se na ni podívala.
On: Teďka moje oči zaujaly, že tak na střídačku jsou tady lesklý botky, vytažený ponožky, lesklý botky, vytažený ponožky. Těžký botky. Já je nevidím úplně právě, ale vidím, že v těch ponožkách je nějaký možná vzor.
Někdo z publika: To je knihovna, to jsou kočky s knihovnou.

s Pavlem Novým, tohle byla muzika, teď mluvené slovo, a hlavně informace o tom, koho vybereme na začátek. Tak koho? No dneska bych navrhoval smutného muže. No. Kdyby to bylo možný Felix Holzmann, vždyť ho všichni známe už podle toho zná... podle toho jména, ale my v dětství a v mládí

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: Tady se smáli teďka. Paní mluví vzadu za mnou.
On: Nevidím to, ale budu vám věřit. Teďka jsem slyšel, jak se smála Šárka, naše kamarádka.
Ona: Bára, taky se chechtaj.
On: Tak jsem rád, že si pamatuju jméno.
Ona: Tady paní mě velmi pozoruje, ani nemrkne.
On: Vidím tady slečnu z Klauunů a s tou jsme se nepředstavovali asi nikdy, že ne? Jirka, těší mě.
Ona: Ještě furt nemrkla. Teď. Teď se zasmála.
On: Je tady ještě Tom Červínek.
Ona: Snaží se moc nehýbat, abych ji moc nekomentovala. Teď to trochu přiznala.
On: Jo, si mě začala teďka točit. Je tady žena od Romana Štětiny, který licuje rtěnka s botkami.
Ona: Táhle je někdo v šeru ve tmě.
On: Má flašku s vodou, jestli je to ona. Má zakrytý bříško bundou, možná proto, abychom nevěděli, že je těhotná.
Ona: Není vidět, jak se tváří. Teď se někdo podíval na Romana, jestli to myslíme vážně asi nebo...
On: Asi ne, asi to tak nemyslela vůbec. S největší pravděpodobností to tak vůbec nemyslela.
Ona: Dneska je to sranda. Dneska se tady spousta lidí směje. Spousta lidí si hladí vousy.
On: Na pravou slečnu pod reflektorem už vůbec nevidím, ale má brutálně velký batoh, lesklý boty, nevím, jestli přijela možná z výletu.
Ona: Tričko „JÁ“ máme všichni z divadla.
On: Nevím, nakolik...

(pauza; mluví současně)

Ona: Vážení přítomní, není co chválit, není co proklínat, není nač žalovat, avšak mnohé je k smíchu; všechno je totiž k smíchu, myslí-li člověk na smrt.
On: Všechno jsem si to mohl zjistit. Při mém postavení to šlo. Její věčné otázky mě k tomu přinutily. Neřekl jsem jí, že jsem se do něčeho pustil, nechtěl jsem ji nic slibovat. A dělal jsem to také kvůli sobě, aby se ukázalo, kde je pravda.
Ona: Člověk prochází životem, něco ho zaujme, něco nikoli, prochází ve scéně, kde je vše zaměnitelné, lépe či hůře vyškolené, ve státě, jenž je skladištěm rekvizit.
On: Jestli dvě stě, nebo tisíc. A kde jsou. Četl jsem zprávu o brněnském odsunu sepsanou Louism Nisselem a Willim Kapustou, zprávu z Pohořelic pořízenou 31. června vrchním zdravotním radou doktorem Juliem Menclem. Potom jsem mluvil s př... předsedou Matulou, který byl hlavou Ústředního národního výboru v Brně. Potom jsem seřídil všechny žádosti delegace Zbrojovky pod vedením Josefa Kapouna, který žádal Matulu o vystěhování Němců, i Matulův dopis s příkazem pro národní bezpečností stráž, v kopii odeslané také policejnímu řediteli Babákoví.

jsme ho znali jako smutný muž, vůbec se neříkalo nikde, jak se jmenuje. A proč se to tak říkalo? Já nevím, ale byl to smutný muž, on tak vždycky mluvil. Snad smutek nevzbudí u našich posluchačů, naopak smích. Máme tu scénu s Františkem Buďinem. Geniální. Vy vypadáte dost informovaně,

já potřebuju nějakou informaci. Počkejte, promiňte, já vám teď nemohu dávat žádné informace, tady se natáčí pořad. Já vím, já jenom. Cože, cože se to natáčí, říkáte? Pořad se tu natáčí. Aha, tak já si to tady napíšu, tak říkáte, že se tu pořad natáčí. Podívejte se, ne pořad, ale pořad, rozhlasový pořad.

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: A člověk najednou chápe: krásná zem, naivní lid – mrtví či svědomitě nesvědomití otcové, lidé prostí, záludní, chudí ve svých potřebách...
Všechno nanejvýš nesnesitelná a filozofická prehistorie.
On: Z brněnských zdrojů jsem měl tedy vše. I výsledek. V posledním roce války bylo v Brně registrovaných 58 375 Němců. Ti byli podle vyhlášky z posledního května 1945 posláni na práci do táborů nebo odvedeni ven z města.
Ona: Doba trpí slabomyslností, démonično v nás je trvalý vlastenecký žalář, v němž se bezohlednost a hloupost staly každodenní tělesnou potřebou.
On: V textu hlášení stálo, že do vyhnanecké kolony bylo z Mendlova náměstí odesláno 17 014 lidí převážně žen, dětí a starších šedesátilet. Pochod začal přibližně ve 22 hodin a v celé šíři ho doprovázelo zhruba 3 000 dělníků ze Zbrojovky a 125 vojáků 3. vojenského okruhu.
Ona: Stát je forma, setrvalé odsouzena ke ztroskotávání, lid útvar odsouzený k setrvalé sprostotě a slaboduchosti. Život je beznaděj, na které lpí filozofie a v níž stejně všichni jednou přijdou o rozum.
On: K proudy odsunutých z Brna se postupně přidávali další z jižní Moravy, takže celkový počet odsunutých osob se odhaduje na 28 000. Z některých přípisů vyplývá, že během cesty zemřeli tři členové pochodu, nešťastnou náhodou při nekoordinované výstražné střelbě.
Ona: Žijeme život jakožto obecný nezáměr o život. Můžeme se pouze ptát na to, jak jsme ubozí a jak jsme následkem představivosti upadli do filozofické, ekonomické a mechanické jednotvárnosti.
On: Jiná úmrtí jsou zaznamenána až v Pohořelicích na následky tyfu či úplavice z nakažené vody případně marasmu senilis v případě starších osob. O jiných úmrtích nejsou záznamy.
Ona: Obýváme trauma, máme strach a máme právo mít strach, protože jakkoli jen vzdáleně a v pozadí už vidíme obří úzkost. Co myslíme, pochází odjinud, co cítíme, je chaotické, a co jsme, je nejasné.
On: Gerta jako by popisovala úplně jinou událost než tu, o které panovalo povědomí ve zbytku současného českého Brna. A potom mě napadlo porovnat hlášení z Brna s tím, co mohlo zbyť v Pohořelicích.
Ona: Nemusíme se sice stydět, ale ani my nejsme nic a nezasloužíme si nic než chaos. Děkuji.

(pauza; dialog)

Ona: A ty dřívka, na ty jsme se tak načekali.
On: A kvůli čemu jinému si myslíte, že by v týhleť díře někdo stavěl tábor.
Ona: Jáchym mi vyprávěl o vás a vašich velkých cestách.
On: Láska je cosi absolutního, a pokud chcete absolutno dokázat nějakým pozemských způsobem, pak vždycky zabřednete do pathosu, právě proto, že ono absolutno dokázat nelze.
Ona: To kvůli tatínkovi ses takhle vyparádil?
On: To v kleci, to je otrok.
Ona: Nechal jsem si do zadku strčit nektarinku, opěrátko od zahradní sklápěči židle, deodorant s kuličkou, šuplík od nočního stolku...

Aha, rozhlasový pořad, a to je prosím vás rozhlasovej pořad do rozhlasu? Ano, ano, do rozhlasu, to jako tady nemůžete rušit. Ne, to já nebudu rušit, samozřejmě, to já nebudu, to se nebojte, vím přeci, že když se tady teď něco natáčí, tak tady nemůžu rušit, to je samozřejmý, mám přece rozum,

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: Doufám, že tady mají solárko. Stehna mám zezadu jak sejra.
Ona: Tak já to doma řeknu.
On: Pamatuju si, jak jsme se tady vždycky v létě koupávali v kádi.
Ona: Neměl bys tady takhle venku sedět.
On: S největší pravděpodobností ano.
Ona: Řekneš?
On: Pro mě je třeba úplně nepochopitelné, že ty to tady vydržíš.
Ona: Ještě než zhlédnete tuto inscenaci, s níž já bohužel nesouhlasím a brzy pochopíte proč...
On: Však on to přejede a v sítích ve éteru se to dostanete až tam, kam chcete, kde si to otevřete, prokliknout, otevřít.
Ona: Nejsi můj bratr.
On: Jsem očekáván v Bordo, pane Caribaldi.
Ona: Opice?
On: Vous avez me forcer a jouer du violon, parce que j'ai vous dit, comment petit enfant j'ai joué du violon et vous avez me forcer a retourner du jouer du violon avec incroyable cruauté, monsieur Caribaldi, kokote.
Ona: Und der zeite Teil, es ist noch Improvisation, oder?
On: Eh... Pardon.... Jenom na mě je to takové trochu moc... intelektuální nebo. Chápete, jak to myslím?
Ona: Já teda nevím, jestli existuje něco jako Antigonin komplex, ale zakomplexovaná teda je.
On: Není sice tak velký jako ten váš, ale nic lepšího jsem pro vás nesehnal.
Ona: Těleso setrvává v klidu nebo v rovnoměrném přímočarém pohybu, není-li donuceno vnějšími silami svůj stav změnit.
On: Řekneš?

(pauza)

Ona: Je mou občanskou, mou lidskou povinností vám něco říct.
On: Povinností.
Ona: Je mou občanskou, mou lidskou vám něco říct.
On: Něco.
Ona: Je mou občanskou, mou lidskou vám říct.
On: Občanskou.
Ona: Je mou lidskou... vám říct.
On: Vám.
Ona: Je mou lidskou říct.
On: Mou.
Ona: Je lidskou říct.
On: Říct.
Ona: Je lidskou.
On: Lidskou.
Ona: Je.
On: Zítra to nemusí být pravda, pokud ho dnes osvobodíš. Zítra to nemusí být pravda, pokud ho dnes... překročíš. Zítra to nemusí být pravda, pokud ho...

to je samozřejmý, já si to jenom rychle napíšu a hned to bude, to je hned, já si to jenom takhle rychle napíšu. Prosím vás, ale dělejte rychle. Jo rychle, to bude hned, jen se nebojte, to bude hned, já zase když píšu, tak píšu rychle, nebojte. No tak někdy samozřejmě píšu pomalu no, ale ovšem, když vím,

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

v pátek překročíš. Zítra to nemusí být pravda... jestli ho v pátek překročíš. Zítra to nemusí být... labuť, jestli ho v pátek překročíš... Vrána... nemusí být labuť, jestli ho v pátek překročíš. Vrána chce být labuť, jestli ho v pátek překročíš. Vrána chce zabít labuť, jestli ho v pátek překročíš.

Ona: A co když to tak jenom vypadá? A co když to tak... zhruba vypadá? A jak to tak zhruba vypadá? Mně to tak zhruba vypadá... Mě to tak... zhruba... baví. Mě to tak zhruba baví. Mě to trochu tak zhruba baví... Eh... Mě to tak zhruba baví. Mě to jen zhruba baví.

On: Ve skutečnosti to vůbec není číslo s talíři. Ani já to nejsem.

Ona: Ani.

On: Ve skutečnosti to vůbec není číslo s talíři. Já to nejsem.

Ona: Nejsem.

On: Ve skutečnosti to vůbec není číslo s talíři. Já to.

Ona: To.

On: Ve skutečnosti vůbec není číslo s talíři.

Ona: Skutečnosti.

On: Ve skutečnosti...

Ona: Skutečnosti!

On: Ve... není číslo s talíři. Já.

Ona: Talíři.

On: Ve... vůbec není číslo s... Já.

Ona: Já.

On: Ve... není číslo s talíři?

Ona: Číslo.

On: Ve vůbec není talíři.

Ona: Talíři.

On: Ve... vůbec... není.

Ona: Není.

On: Ve... vůbec?

Ona: Ve.

On: Vůbec.

Ona: Vůbec.

(do ticha)

On: Vůbec.

Ona: Vůbec.

On: Vůbec.

Ona: Vůbec.

On: Vůb.

Ona: Vůbe.

On: Cebův. Ůbec.

Ona: Ůb.

On: Ceb. Ec. Ůbec.

Ona: Bc.

On: V.

podobnej moji manželce, až na ten knír ovšem. No dovolte, já přece žádný knír nemám. Vy ne, ale moje manželka. Prosím vás, podívejte se, tady běží program. Jo, vždyť vidíte, že už to píšu, už to bude, už to bude, tak dneska máme prvního dubna devatenáct set šedesát pět, vidíte, už to bude,

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: Vc.

Ona: B.

On: C.

Ona: Vůbec.

On: Vůbec

Ona: cccc

On: bb...b

(pauza; čtou text)

Ona: Činohra v cizí kůži. Mají-li návštěvníci HaDivadla před představením Premiéryreprízyreprízyderniériypremiéry namířeno z kavárny do divadelního sálu, musejí se zastavit napůl cesty. Hraje se ve spojovacím tunelu. Rozpolcenost mezi světem venku a prostorem vyhrazeným pro divadlo se zrcadlí i v dalších motivech. Například bílá trička a džíny, které mají všichni tři herci na sobě, lze chápat jako každodenní pracovní úbor i pečlivě vybraný kostým. Na konceptu Romana Štětiny je nejpodstatnější, že herce lze zastihnout v rozpoložení, které je typické spíš pro každodenní zkoušení činoherní inscenace než pro slavnostní průběh představení. Mnoha formálními rysy se Premiéra... a tak dále podobá oprašovací zkoušce, při níž se herci rozpomínají na některé rysy svých předchozích rolí. Tato inscenace je sledem etud, v nichž mají herci Agáta Kryštůfková a Jiří Svoboda značný prostor pro improvizaci. Když se hra začne vyčerpávat, ukončí ji režisér v pozadí úderem na gong a přejde se k další etudě. Jedno zadání jim zřejmě přikazuje, aby se rozpomínali na své repliky z jiných inscenací a pokoušeli se vést konverzaci. Výsledek se nejvíce podobá třem paralelním monologům, někdy ale mezi replikami probleskne smysl. Odha... Odhaduje se tedy... Ne... Odhaluje se tedy, jak jsou k sobě herci vni.. vnímaví, přestože jim pravidla etudy téměř znemožňují vést dialog. Jindy se spojí do voicebandového sboru a s různou intenzitou projevu předčítají dlouhý seznam čechovovských postav. Když položí na některý shluk jmen důraz, posluchači nabudou dojmu, že mezi postavami vzniká silné napětí. Při dalším čtení, repríze, se mezi jmény může odehrát jiné drama. Herci se musejí podrobit omezením divadelního minimalismu, snaží se nevyjadřovat postoj k postavám nebo situacím, jichž jsou součástí, a nenavazují skrze ně s publikem dialog. Samozřejmě to neplatí beze zbytku, a když například někdo z herců přehrává moment, který vyžaduje hluboké prožívání, neubrání se ironickému odstupu od postavy. Obecně se ale inscenace pokouší dobrovolně zřítit toho, co určuje mediální jedinečnost divadla. Toto znásilňování divadla nelze ovšem inscenaci vycítat, protože na něm stojí její experiment. Pro Romana Štětinu, který je známý jako autor recyklací filmové klasiky, se jedná o první zkušenost s divadelní režii. Mám za to, že pro něho není důležité, aby byly situace co nejkonkrétnější ani otevřené bezprostřednímu dialogu. Snad díky tomu se Štětina jakožto intermediaální tvůrce dokázal podívat na divadlo a divadelnost z takového odstupu. Někteří diváci mohou tuto inscenaci... inscenaci vnímat jako divadelní esej, jenž zkoumá, jak mohou herci

už to bude, to je hned, jak ten čas letí, už zase prvního dubna, ještě nedávno byly Vánoce a už je zase prvního dubna, to to letí. Prosím vás, dělejte, vždyť vidíte, že tady probíhá program. No vidíte, už jenom závěr a už to bude, už to bude, no tak teďko máme, kolik to máme? Dvacet hodin třicet,

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

komunikovat s publikem, když mají zakázané běžné výrazové prostředky. Dílo lze také chápat jako hold improvizovanému základu divadla, v němž herci nikdy nemohou jednoduše používat to, co jednou vystavěli. Dá se na něj dívat jako na obro... obrodný rituál, v němž se divadlo částečně zbavuje divadelnosti. Pro mě někdy představení nabývalo až hororových rysů, protože jsem útržky z různých činoherních titulů vytržených z kontextů vnímala jako bleďé, mrtvolné fantomy. V pozadí každého způsobu vnímání nicméně zůstává vědomí, že se jedná o odvážný, cíle... cílevědomý a originální pokus podívat se na divadlo z perspektivy intermediální tvorby.

On: V programovém letáčku jsem se nedočel o autorovi večerní produkce Romanu Štětinovi lautr nic. Vlastně jen malou zmínku: V tomto případě se autor podobá spíše konstruktérovi, který vytvoří fotoaparát, ale samotné fotografování přenechá jiným. Bylo nás přesně třiadvacet, co jsme měli šťěstí dostat se na premiéru. Sestupovali jsme po schodech do podzemí bývalého kina. Černý tunel, vstupní brána do sálu, byl uzavřen bariérou židlí. Přítel s tajemným jménem Kumhala mě přivítal: Můžete si jít sednout z druhé strany, budete-li chtít. Dal jsem si poradit. Obešel jsem tunel průlezní norou a usedl do první řady vedle prošeďivělého muže. Nebýt jeho, připadal bych si mezi mládím kvetoucimi lidmi jako fosilie. V zšeřelém... v zšeřelém průchodovém hranolu byly čtyři sedící postavy. Z tunelu se ozýval tlukot tukajících paliček a šamanské mumlání. Sporné světlo na jeho konci a vanutí průvanu evokovalo v mé mysli pocit člověka, utíkajícího se pod klenbu stromů pralesa v Zairu. Kol kolem nastala tma. Rozpoznal jsem slova mumlavého sdělení šamanů: Premiérareprízareprízaderniérareprízareprízareprízaderniéra... Jedna postava se z prostoru vypařila. Kmitla škvírou mezi špičkami mých bot. Tři postavy se staly sošnými. Něco šeptaly. Vánek k mému sluchu dovál jemná zvuková chvění... Postavy popocházely. Cítil jsem, jak třou vzduch... Začaly tleskat. Plác – plác – plác – plác – plác. Hledaly společný rytmus. Souznění v osamění. V tunelu nastalo rozednívání. Dívka, jako bílý amarant, memorovala text. Zaslechl jsem slovo krabici. Urostlý mladý muž stál ke mně zády. K mým uším doléhaly slabiky ci... ci... Starší, rozměrnější žena drmolila slůvka bez sykaček. Hlasy žen se mísily s hlasem muže. Modulovaly polotóny, rovnaly je v shluky vzdáleně podobné voicebandům Emila Františka Buriana. Chvillemi jsem měl pocit, že jsem... že jsem v zemi stínů, kde snovači vyvolávají duše zemřelých... Herci nedbale korzovali tunelem, zastavovali se před diváky, nakláníli nad ně obličej, komunikovali s nimi: Máte na sobě zajímavou kombinaci modravé košile a hnědého saka. Slečna je v zeleném, slušivě. Nebo je to také modrá? Detaily tří párů hrajících očí se pak opět navrátily do tajemné sítě přítmi. Vojnivec, Lena, Vojnicevová... neslo se v trojlase tunelem. Jako obětiny bohům... Klepala dřeva. Zněly poryvy hudebních tónů. Bylo mi, jako bych slyšel bublat potok náhonu směřujícího k lopatkám mlýnského kola. Zvukové celky zakončovala trojice hlasitým podupem. Někteří diváci, ti mladší, se dokonce hlasitě smáli. Nevím čemu. Mé kmetské mysli k smíchu nepřišlo nic. Spíše oceňovala stopy daďaismu v koláži neviditelné režie. Jako modlitba, zařikávající zlé, zněla předlouhá litanie opakování

dvacet hodin třicet a ten pořad se jmenuje, jak se jmenuje ten pořad, prosím vás? Co s načatým večerem. Co říkáte? Co s načatým večerem. No tak já nevím, asi půjdu ještě někam na pivo nebo co. Podívejte se, to není otázka, to je název dnešního rozhlasového pořadu: Co s načatým večerem. Jo to

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

nesrozumitelných slovních spojení. Kdyby v tu ránu začalo v tunelu pršet, nedivil bych se. Vrcholem obraz... vrcholem obrazivého snažení aktérů se stalo hadí proplétání údů těl v sousoší kamenné rozkoše tří grácií. Účinkujícím se dařilo sebestředným soustředěním poutat pozornost diváků celou hodinu. Herecká jednání trojice se vrátila k rituálnímu tleskání. Ozvalo se rytmické klepání dřev a trojí ústa vyslovovala skrumáž pralesně znějících sklábik... slabik: Premiérareprízareprízaderniérareprízareprízareprízaderniéra... Tři lidské postavy opustily prostor tunelu. Vyběhly schody na ochoz sálu a kroužily divadlem jako živoucí trojhlavní satelity. Bral jsem si v šatně svršky. Marie Ludviková, Agáta Kryštůfková a Jiří Svoboda s tulipány v rukou běželi ke mně... kolem mne. V radostném rauši jásali: Premiérareprízareprízaderniéra. Volal jsem za nimi: Vesele, jen vesele, moji milí! P. S. Vážení čtenáři, na internetu jsem se mimo jiné dočetl o zhlédnuté inscenaci: Premiérareprízareprízaderniérareprízaderniéra odhaluje médium herecké paměti, vyvolává jednotlivá slova, repliky, monology, ale také mapy pohybů a gest, které uspořádává do jednotlivých, fixně daných figur. Přesto je důležitou součástí celé „hry“ svoboda a náhoda všech tří hereckých pamětí. Veškeré repliky, které zazní, jsou sice citací z repertoáru inscenací přítomných herců, ale vždy záleží na nich samotných, nebo lépe – na jejich paměti, jaké repliky se vysloví. Každá repríza je tak jedinečnou premiérou a derniérou zároveň. Brno – Komín, 2. 3. 2017, Jaroslav Tuček.

Ona: Koncept nikoli hra. Konceptuální umělec Roman Štětina se v HaDivadle pustil se třemi zdejšími herci do projektu nazvaného Premiérareprízareprízaderniérareprízaderniérareprízaderniéra. Jak komerčně či vůbec uživatelsky je nepohodlný název inscenace, takové bylo celé představení, kde se neděje vůbec nic určitého. Ale Štětina si na nějaké zvýznamnění našťěstí ani nehraje. Od samého začátku, kdy herci několikrát zpěvně opakují název inscenace v duchu harekrišnovských oranžových hopsalů, až po konec, kdy se ke své mantře vrací i s tím hopsáním po všech možných prostorách divadla, je jasné, že jde jen o koncept, kterým se má prý ohledávat médium divadla. Pomocí zážitků herců sevřených právě mezi premiérou, reprízou, derniérou a další premiérou. Těžko říct, co to celé řekne nehercům v hledišti, ale budiž, ono totiž záleží spíš na divákově konceptuální splavnosti, tedy na jeho naladění a vůli, s níž dokáže ustát třeba několikaminutové tříhlase zaklínání jmény postav patrně ze Strýčka Váni Antona Pavloviče Čechova a další podobné piškuntálie. Za sebe... za sebe můžu říct, že mě to tu hodinu ani moc nenudilo. Já nevím, co poradit divákům, kteří něco podobného neustojí a za lisky utratí po 100 či zhruba 150 korunách. Mladá fronta Dnes. 55 %.

je název, aha, já jsem myslel, že se mě na to ptáte, jo to je název, už rozumím, Co s načatým večerem a vaše jméno prosím, kdybyste mi laskavě řekl. To snad je jedno. No tak je to jedno, tak mi ho jen řekněte. Budín František. Budín František, a teď kdybyste se mi ještě, pane Františku, tady podepsal,

Pěkný podvečer i vám přejeme.
Dobrý večer. Já nabízím stroj na zatloukání
kůlů. Můžou bejt dlouhý až tři metry
a byl... je to na připojení za traktor do
tříbodového závěsu. A je to na telefonním
čísle 737 549 066.

Děkujeme. Na slyšenou.
Na shledanou.

737 549 066.

prosim vás. Na co to chcete? Tady na ten papír, kdybyste se mi podepsal. Ale já myslím, na co chcete můj podpis? Co si to tady jako píšete? Ale jo já si tady píšu takové alibi. Alibi, jaké alibi? No alibi, alibi, to je takové alibi, jak bych vám řekl, to je alibi, když třeba potřebujete dokázat, jestli jste byl

nebo nebyl tam, kde jste byl, tak abyste nebyl podezřelej, že byste byl někde, kde jste nebyl, tak právě musíte dokázat, že jste byl tam, kde jste byl, tomu se říká alibi jaksi. Podívejte se, mně nemusíte vysvětlovat, co je to alibi, to já přece vím, nebo si myslíte, že jsem hloupej nebo co. Ne to zrovna ne.

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

UVEDENO 17. 5. 2018

(unisono, ve stylu zpěvu Kwan Seum Bosal)

premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderni-
érarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiéra-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérare-
prízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízarepríza-
derniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepre-
miérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérarepríza-
reprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprí-
zaderniérarepremiérareprízareprízaderniérarepremiérareprízareprízaderniéra-

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

érapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiéra-
reprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprí-
zaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniéra-
premiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérare-
prízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprí-
zaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapre-
miérareprízareprízaderniérapremiérareprízareprízaderniérapremiérareprí-
zaderniéra

(pauza; téměř neslyšně; postupně zvyšují intenzitu)

Ona: Trouba
On: Plápolání
Ona: Voda
On: Praskot
Ona: Trapný
On: Brusle
Ona: Led, kočka, Vavřinec
On: Broskev
Ona: Řinčení
On: Krusta
Ona: Hrůza
On: Kopějka
Ona: Boty
On: Bláznovství
Ona: Sled
On: Milimetr
Ona: Foukat
On: Divotvorný
Ona: Řinčet, drbat
On: Kámoš
Ona: Třpytit se
On: Jabko
Ona: Hrubý
On: Gluten free
Ona: Hovno, hra, hledat
On: Bistro, kámoš
Ona: Ulice
On: Lidstvo
Ona: Černá stěna
On: Planeta
Ona: Třpyt
On: Komiksy
Ona: Salám
On: Šunka
Ona: Houska

Třeba se pletu no, člověk neví. Humoriáda. Bavili jsme se oba upřímně, doufám, že i vy, Pavel Nový dokonce napovídal některá slova, zná to asi velmi dobře a nazpaměť. To byl náš oblíbenec, když jsme byli malí, zaprvé jsme poslouchali každou sobotu, to uváděl Jiří Štuchal, Zákruta byla součástí toho

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: Vánočka
Ona: Máslo
On: Závěsy
Ona: Židlička
On: (není rozumět)
Ona: Voda
On: Póly
Ona: Křeče
On: Rovník, blábolení
Ona: Mlátit se
On: Smíření
Ona: Dřevo
On: Džungle
Ona: Bota
On: Tarzan
Ona: Moje
On: Bříšáky
Ona: Svaly
On: Cosmopolitan
Ona: Vůně
On: Dira, zásuvka
Ona: Hrůza
On: Bručet
Ona: Parkety
On: Bláznit
Ona: Stát

(mluví současně)

On: Přátelé
Ona: Něco
On: Citróny
Ona: Vím
On: Dřevo
Ona: Šiška
On: Zlato
Ona: Les, hlas
On: Paměť
Ona: Světlo
On: Lidstvo, zásuvka
Ona: Piňakoláda
On: Kámen
Ona: Panáky
On: Náušnice
Ona: Bar, hledat
On: Oči

a byl tam, to byl slovenskej pořad. On měl šťastnou cestu, Štuchal. Ano a byla tam Zákruta, takovýhle scénky tam byly, já nevím, ještě všelijaký povídání a taky kde co. Malý bez fronty a podobně. A s Felixem Holzmannem potkal jste se někdy? Ne nikdy. Ani nebyl na představení nebo

Ona: Vlasy
 On: Svatba
 Ona: Smůla
 On: Snoubenci
 Ona: Moje
 On: Smích
 Ona: Zednictví
 On: Kdežto
 Ona: Hrubý
 On: Částice
 Ona: Hruška
 On: Banán
 Ona: Vůně
 On: Růžový
 Ona: Klečet
 On: Duha
 Ona: Kostel
 On: Modlitba
 Ona: Mňau
 On: Právo
 Ona: Jazyk
 On: Noviny
 Ona: Šit
 On: Snítko
 Ona: Rubáš
 On: Pláč
 Ona: Hňoucat
 On: Rozbřesk
 Ona: Vlas
 On: Továrna
 Ona: Cesta
 On: Zásuvka
 Ona: Topení
 On: Globalizace
 Ona: Ekonomika
 On: Záložka
 Ona: Moře
 On: Závěsy, kamení
 Ona: Kapr
 On: Velikonoce
 Ona: Maso
 On: Mandle
 Ona: Ruce
 On: Rubáš
 Ona: Kalhoty
 On: Trump

jenom z rozhlasu? Já ho znám jenom z rozhlasu nebo z televize, znám ty jeho... když on něco dělal, když jsme absolvovali jeho scénku, tak pak ve škole se vzpomínalo, jak to bylo, napodobovali jsme to... geniálně postavený, ty blbosti, on to měl tak dokonale vybudovaný, on si to všechno vymyslel

Ona: Zadek
 On: Ohio
 Ona: Putin
 On: Ostrovy
 Ona: Sýrie
 On: Brusnice
 Ona: Světlo
 On: Slováci
 Ona: Brousit
 On: Řasy
 Ona: Okurka
 On: Zmatek
 Ona: Štáva
 On: Dira
 Ona: Dira

(dialog)

On: Dira ukazuje.
 Ona: Dira ukazuje v.
 On: Dira ukazuje v pondělí.
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že.
 On: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme.
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze.
 On: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které.
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik.
 On: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme.
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme, když.
 On: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme, když musíme.
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že potřebujeme peníze, které... eh...
 že potřebujeme peníze, které tolik... ne... dila ukazuje v pondělí,
 že nemáme peníze, které tolik potřebujeme...
 On: Když?
 Ona: Když?
 On: Když.
 Ona: Když... bychom.
 On: Dira ukazuje... v pondělí?
 Ona: (smích)
 On: Že nemáme peníze, které tolik potřebujeme, když bychom... (odkašle si)...
 chtěli?
 Ona: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme,
 když bychom chtěli mít.
 On: (zhluboka vydechne) Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze,
 které tolik potřebujeme, když bychom chtěli mít slámu.
 Ona: Dira ukazuje, že nemáme peníze... eh... které tolik potřebujeme,

sám, on pak žil na starý kolena v NDR. Protože si vzal ženu Němku, že jo, tak se odstěhovali. On tam jezdil hodně do Ein Kessel Špantes. Co jsem to říkal? Jo vo tej paní Novákové. Já jsem vám stál včera tady před kostelem a najednou vám koukám, takhle kolem rohu přišla paní Nováková

když bychom chtěli mít slámu doma.
 On: Dira ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme, když bychom chtěli mít slámu doma uspořádanou.
 Ona: (smích) Dira ukazuje, že nemáme peníze, které tolik potřebujeme, když...
 On: V pondělí, v pondělí!
 Ona: Bychom...
 On: V pondělí.
 Ona: Jo... dírka ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které bychom tolik potřebovali.
 On: Které tolik potřebujeme.
 Ona: Které... aha... a
 On: Když
 Ona: Eh... dírka ukazuje v pondělí, že nemáme peníze, které bychom tolik...
 On: Dírka.
 (mluví současně)
 Ona: Ne. Cítím takový zmatek, protože jsem to pokazila a nevím, jak už to je dál. Vždycky to pokazím já a ne Jírka, protože já si to prostě nepamatuju.
 On: Jelenovi. Jelenovi pivo. Jelenovi pivo nelej.
 Ona: A teď se takhle mnou prostě ty oči, jo, teď tu kůži prostě tady u brady.
 On: Dalajláma láme. Dalajláma láme slámu.
 Ona: Můžu takhle dělat pusou prostě. Dávat si... cejtit přes kůži zuby, to je docela dobrý.
 On: Dalajláma v lomu láme. Dalajláma v lomu láme slámu.
 Ona: No a teď se takhle píchám do tváře. To je příjemný. Mám takový unavený oči. Teď se takhle dloubu do očí, a když se dloubete do očí, tak tečou trošku slzy.
 On: Jen, jen jeden. Jen jeden den. Jen jeden den bez. Jen jeden den bez beden. Jen jeden den bez beden.
 Ona: Teď se zase dloubu do očí tady takhle zespoda a potom sem dolů prostě, teďka mám takový oči, takový, jak kdybych se právě vzbudila.
 On: Dolar. Dolar rubl. Dolar rubl libra. Dolar rubl libra libra. Dolar rubl libra libra.
 Ona: Mám úplně studený ruce. Mám studený ruce a takhle, když si na ně šáhám, tak je to docela fajn, protože mám strašně namoženou pravou ruku, takže tudle je docela příjemný. Protože hodně pracuju teďka. Teď se tomu směju, co říkám.
 On: Plut. Plut. Prut plul. Prut plul po. Prut plul po proudu.
 Ona: No a teďka takhle si zahejbu krkem, takže mě trošku bolí krk, protože jsem jela dvě a půl hodiny vlakem.
 On: Tři sta. Tři sta třiatřicet. Tři sta třiatřicet stříbrných. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných střech.
 Ona: To mi připomíná, že zase pojedu dvě a půl hodiny vlakem. Tak cítím ten

port, ten kabel. Ten kabel vede tudy, tudy, tudy, tudy, tudy, tudy, tudy, tady takhle v kalhotách ven.
 On: Jen, jen jeden, jen jeden den, jen jeden den bez, jen jeden den bez beden.
 Ona: No, tady je takhle tričko, tričko takový příjemný, takový bavlněný. Trošku mě bolí tady takhle záda. To je z toho, jak furt jezdím takhle někam. Ty boty jsou docela fajn. Docela dobře se v nich chodí.
 On: Red, red leather, red leather yellow, red leather yellow leather, red leather yellow leather.
 Ona: Takhle si teďka vezmu ruce a takhle dělám prostě těma rukama. To je taky fajn. Teď se křiví ta látka na těch botách. Na pravý, na levý, na pravý, na levý.
 On: Dalajláma. Dalajláma v. Dalajláma v lomu. Dalajláma v lomu láme. Dalajláma v lomu láme slámu.
 Ona: Mám džiny, který jsou strašně... to vůbec nenosím normálně, takhle tvrdý džiny. To se snad vůbec ani nedělá... tadyto mě tady škrtí úplně ty nohy.
 On: Pudl, pudl prdl, pudl prdl pudr, pudl prdl pudr.
 Ona: Potom, když tady cejtim to dřevo, jak je tady ten prach na zemi. Je to taková suchá podlaha špinavá trošku.
 On: Svišti na cvičišti, svišti na cvičišti, svišti na cvičišti, svišti. Svišti na cvičišti svišti.
 Ona: Todle je takový dobrý, protože mám teplý nohy a mám studený ruce, tak když si takhle dělám, tak cejtim ty tvrdý džiny na těch rukách. Teďka cejtim, jak mě brněj ty ruce z toho, jak jsem přežidlá rukama tu látku.
 On: Zžír, zžír žárlivost, zžír žárlivost.
 Ona: Trošku mi teče nudle. Takže musím prostě, nemám kapesník, tak to musím nějak... nevím.
 On: Prut, prut plul, prut plul po, prut plul po proudu.
 Ona: Asi nic. Ale to nemám jako nudli na ruce, to mám normálně takovou jenom... Teďka si tak jako pokyvju hlavou, na jednu stranu, na druhou, na jednu, na druhou, na druhou, dopředu, dozadu.
 On: Tři sta. Tři sta třiatřicet. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet.
 Ona: Teď už mě bolejí kolena, jak klečím, takže se musím narovnat. Teď je musím takhle povolit, ty nohy, protože cejtim, jak jsem klečela.
 On: Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet stříbrných. Tři sta třiatřicet stříbrných stříkaček stříkalo přes tři sta třiatřicet.

(mluví současně; s každou replikou zvyšují intenzitu hlasu)

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?

(křičí ze všech sil)

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?

(s každou replikou snižují intenzitu hlasu)

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?

s kočárkem, strkala kočárek, a já povídám, copak, paní Nováková, máte zase rodinku, přírůstek zas? A ona vám povídá, ale to ne, ale představte si, náš táta vám dělal takovou omlazovací kůru a oni ho tam nějak zřušovali nebo co a on omlád moc, vite, scvrk se, tak ho zase vezeme v kočárku. To je

legrace, co? To bych potřeboval takovou omlazovací kůru, abych se scvrk a vozili mě v kočárku, to si nepamatujeme, ale to muselo bejt krásný období. Pavle, taky vám někdy někdo rušil představení? No jednou, to snad tady tomu ani nebudu dělat reklamu, protože jednou málem se u nás nedohrála

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?

(téměř neslyšně; drmolí)

Ona: A ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: Ty jsi teď úplně sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: Sám.
 On: Je Barbora moje?
 Ona: Sáhmm.
 On: Jebarbramje?
 Ona: Hmmm...

On: Bramojhmmm...

(unisono)

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

Prodaná nevěsta, ale to byla taková darebáčina a ten chlapec, já mu nechci dělat reklamu, dostal za to ode mě pěsti. Ajaj, takže už šel do divadla se záměrem? Ano, už to bylo trochu připravený na nás, no a jeho tatínek řekl: dobře mu tak hajzlovi. No, program v dnešní době může rušit ne divák,

ale třeba i přístroje. Ano, mobily a tak, ale znali jsme také rušičky, Rádio Svobodná Evropa. Ale v divadle že jste znali rušičky? Ne, v divadle rušičky jsme neměli, ale takový programy jo, paní, tak si to dotelefonujte, vraťte to, hrajou tady třeba něco důležitýho. Jo, takže reaguješ? Ano, když je to volný

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

PREMIÈRE PRÉZADERNIÈRE PREMIÈRE

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

PREMIÉREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

(pravidelné údery bubnu; do rytmu čtou text, slabikují unisono; tempo se postupně zrychluje)

Adolf:
Adolf:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Stalin:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Stalin:
Adolf:
Adolf:
Georg
Adolf:

PREMIÈRE PRÉZADERNIÈRE PREMIÈRE

Georg:
Adolf:
Georg:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Adolf:
Josef:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:

[illegible]

představení, tak to jde, ale když je to neodbytný, ten člověk musí být na ten telefon a některý lidi rovnou telefonují, hele, já ti zavolám ještě za chvíli, já jsem teďka v divadle a voni tady, cože, jo jo, no, takže já se ti ozvu, čau. Takže člověk kouká jako blázen. A v rušení programu může být třeba

Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sokr:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Hitler:
Sekretářka:
Sluha:
Hitler:
Hitler:
Sluha:
Hitler:
Sluha:
Hitler:
Hitler:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Hitler:
Eva:
Eva:
Eva:

[illegible]

Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Goebbelsová:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Göring:
Sekretářka:
Himmler:
Sekretářka:
Goebbels:
Göring:
Himmler:
Göring:
Himmler:
Goebbels:
Göring:
Himmler:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Himmler:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Goebbels:

i tenhle smích, dokáže se někdo zasmát tak, že vás to roztřílí? Roztřílí, ale pobaví. Jednou jsme hráli v příbramském divadle, jsem tam byl podruhé v angažmá, tak jsme tam hráli hru, která se jmenovala, já si vzpomenu časem, ano, Benátská vdovička, a já tam hrál takového Němce přibližného, co můžu já

jinýho hrát, který chodil furt s rodokmenem, tak já jsem si nechal udělat rodokmen a takovou mapu, jak byly ve škole na těch plackách, a to jsem vždycky rozbalil, takže mě vidět nebylo, ukazoval jsem to a tam byl namalovanej ten rodokmen a vždycky jsem přišel, tak jsem vždycky přišel víc

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Göring:
Goebbels:
Göring:
Himmler:
Göring:
Himmler:
Goebbels:
Göring:
Himmler:
Göring:
Goebbels:
Himmler:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Goebbels:
Göring:
Sekretářka:
Himmler:
Hitler:
Hitler:
Himmler:
Hitler:
Goebbels:
Hitler:
Himmler:
Göring:
Hitler:
Göring:
Hitler:
Göring:
Himmler:
Goebbels:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:
Hitler:
Eva:

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Hitler:
Eva:
Hitler:
Hitler:
Georgio:
Hitler:
Hitler:

(pauza; mluví současně)

Ona: Tričko „JÁ“. Paní má košili takovou růžově modro pruhovanou. Teď se na ni podívala. Podívá se... teď se pousmála trošku, ale tak (není rozumět). Podívala se na mě, trošku doprava. Teď se podívala... usmála se na mě.

On: Mhmm, tak hnedka jako první jsem si všiml našich přátel tady. Vzadu sedí Bára, vedle ní sedí Honza. No. U Honzy jsem jednou úplně hodně zapomněl, jak se jmenuje. Úplně strašně hodně a řekl jsem mu, že mu budu říkat Mišutko a on se mě ptal proč. A já mu říkám: Tak, protože tak vypadáš, ale nic... Chci se omluvit teďka. Tady. Jo.

Ona: Blyští se jí náušnice na uchu. Zamrkala. Tamhle si někdo podpírá hlavu rukou, tak jemně třema prstama. Tady pán přede mnou má ručku tak na svetríčku položenou. Druhou ruku na kalhotách. Kalhoty mají zipy, boty zimní mají všichni. Pán se podíval. Teď nechápe. Teď se podíval. Podíval se na mě. Kouká, kouká na mě, nahoru, dolů, nahoru. Teď se usmál. Teď se směje...

On: Jinak vidím docela dost holek s červenýma vlasama. Teda vlastně jenom tady tyhle ty dvě v druhé řadě a potom ještě Báru vzadu, ale ta má čepici. Čepici, takže vidím jenom ofinu. Taky mě napadá, že se dá říct afina. Taky se dá říct čupřina. Jinak, jsou tam ještě vzadu červený brýle u holky se žlutým svetrem s hezkým vzorem.

Ona: Teď se zasmálo víc lidí. Pán tady nahoře dokonce nahlas. Má bílou košili s nějakýma chmíříčkama nebo co. Teď se směje. Zuby mu svítí až sem. Má fousy. No. Tady paní se taky směje, hodně. Už ne! Jo? Tak ještě stále. Zavřela oči, teď je zas otevřela. Podívala se nahoru, teďka přešel můj stín přes ní. Teď zakejvala hlavou.

On: ...žlutý svetr a taky ještě jsou červený kalhoty tady u slečny, která má taky červený vlasy. Tak mě hnedka zajímá, jestli furt nosí ty červený kalhoty k tomu, aby se jí hodily k těm vlasům nebo ne. Taky vidím další kámoše, Ondru a jeho slečnu. Ten má taky na sobě červenou a potom je tam paní vedle... já právě úplně nevidím do tváře takže, protože mi svítí světlo do tváře, takže jsou jenom obrysy, takže to bude asi slečna spíš.

Ona: Paní asi neví, co dělat tak, když ji popisuju, že jo, tak co by měla dělat? Teď se podívala na pána. Je to pravda, no jo už kejve. Pán už se bojí, co o něm řeknu, že jo? Má červenou košili. Vzal si i sáčko do divadla. Dobrý, dobrý. Brejle. Dobrý. Všechno fajn.

On: A možná se taky známe, ale já fakt nevidím, nevidím. A tady vepředu sedí dva lidi, možná přijeli z hor zrovna. Vypadají tak. S největší pravděpodobností

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

jsou pár. Paní má na hlavě čelenku s takovými blyštivými květy z perliček a vzpomněl jsem si na to, že máme u baráku dva obchody s perličkami hnedka vedle sebe.

Ona: Lukáš! Vypláznul jazyk na mě. Jinak má prostě poker face. No už ne! Už se tak bojí, už se zasmál. Nedržel to! Nebo ne? Nebo jo? Zasmál se? Kejve hlavou, je to dobrý, je to dobrý. Mám jít dál jo radši? Jo, jo, kejveš. Dobře! Paní tady si podpírá hlavu. Je je je je jej. Kouká na mě. Pán vedle taky asi taky přišli spolu možná. Držej se za ruce. Nevím. Pán má ruku přes ruku, tak nevím, jestli to je páreček nebo není. Co? Culíte se na mě. Že by to šlo, ne? Nebo ne? Co? No jo, nic, nic, takže...

On: Tak uvažuji nad tím, jestli soupeřeji nebo ne. Jestli jsou spřátelený obchody s perličkami. A pán má taky takovej, takovej svetr. Já vždycky hrozně těžko chápu tenhledenst limeček, protože nevím. Protože to není úplně rolák, takže úplně nezahřeje. Mate mě to. Je to takový. Je to takový jako želví, ale ne úplně želví. A máte velké bafoh.

Ona: Pán tady kouká dopředu na Jirku, ale já jsem tady! No, teď se tak drbe na bradě. Teď už na krku. Teď zas na bradě. Teď se na mě kouká a nedělá nic. Teď se tak trošičku usmál, mrknul na mě. Co si pán asi myslí o mně? Ať přestanu mluvit, co? Tady si někdo povídá ve druhý řadě.

On: Já mám úplně stejnej bafoh, ale zelenej, kterej mi dala kamarádka ze Slovenska. Takže tak. A koho ještě vidím? Vzadu vidím slečnu. Vidím jenom brýle a ofinu zase jenom. Podobá se jedný můj kamarádce trošku. Jo, jo. Vidím pána vzadu. Blondátého pána, který se tváří supř přísně a je to možná kvůli tomu, že jsem ho ještě neoslovil.

Ona: To se nedělá v divadle si povídat ve druhý řadě. Co? Při představení? Všichni se pochechtávají. Tady má někdo nějaký pití, že jo? Vínko? Gin tonic! Gin tonic. A dobrej? Je dobrej. Tak mně ho ukázala paní, že dobrý... Tak to jo, no. Tak to je fajn. Teď už se všichni dívají na Jirku, jo. Já jsem je prostě vomrzela. Radši by slyšeli, čemu se smějou lidi na druhý straně, co říká Jirka.

On: Možná jenom neví, co se tady děje teďka. Na co se právě přišel podívat. Co to je. Já se nedivím. Jo, jo. Jsou tady další kamarádi, Sosna. Jestli si pamatuju správně tu přezdívku Sosna. Jo, jo, jo. Můj přítel tě má strašně rád. Říká, že jsi komu příjemná. Taky jsem si vzpomněl, že jsi teďka měla nějakou fotku na Facebooku. Udělala jsi nějaké site-specific. A taky si vzpomínám, že jsem si úplně zbytečně pročítal komentáře pod tím, přestože vůbec nevím...

Ona: Jo takhle. Takže prostě Jirka zná tady nějaké lidi z Facebooku. Tady prostě chudáci dva lidi jsou úplně vystrčený dopředu. To je docela nepříjemný takhle sedět. ne? Mně by to docela vadilo teda. Já bych nevěděla, jestli hraji taky nebo co. Teď už docela jo, že jo? Teď už docela jo.

On: Jo, jo, jo. Já jsem zrovna říkal právě slečně, že jsem si četl její komentáře u jedný fotky, co má na Facebooku, přestože by mě to vůbec nemuselo zajímat, ale dost se ztrácím u těch komentářů. Vidím, vidím, aha, aha. Vidím správně. Vidím, vidím kamarády skoro tady všechny známý. Teďka abych si. Ahoj Lukáši. To bude asi tvůj přítel. Jo, jo, jo. Teďka máš hlavu přesně tak, jak má on spodek nosu, prakticky.

zdevastovanej, takže na konci toho představení jsem měl úplně potrhanej kostým, takže vždycky se mi sypaly věci a kravál, tam byli rekvizitáři, dělali tam binec a vždycky jedna paní, já si pamatuju, jednou se to nějak dařilo a skutečně jsem tam hodně improvizoval, a paní v první brázdě nadskočila

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: Taky tričko „JÁ“ má támhle Bára. Tu jsem neviděla leta. Ahoj! No tady je víc lidí (není rozumět) ve druhý řadě. Všichni si podpírají hlavy, nebo co. Ne, už ne. Dobrý. Paní se podívala na druhou paní. Dívá se na mě teďka.

On: Teď uvažuji o tom, že je pravděpodobně o dost vyšší než ty, takže si mi začínají rozjíždět různé asociace, který prostě rychle zapomeneme. Vidím tady jedno prázdný místo, pod kterým je napsaný, že je tam rezervace, kterou si s největší pravděpodobností nikdo nevyzvedl a já právě uvažuji nad tím, jestli Agáta říkala úplně to samý, nebo ne a vy můžete zkusit kývnout nebo ne.

Ona: Teď už zas ne, teď zase jo, teď se usmála, zvedla obočí. Usmála se. Má nějaký peříčka. Náhrdelník? Dobrý. Teď se někdo uchecht. Čemu se uchechtl? Teď se kření. To je sranda v divadle. To je dobrý. Jo, jo, jo.

On: Neříkala. Neříkala. Jenom dva lidi kývli a chtěli mi pomoci. Ostatní jenom koukaj. Ostatní se zamysleli. V první řadě sedí slečna, která je dost přísná. Má. Wau. Ani se jí nehne obličej a já musím uvažovat nad tím, že má díru, díru na džíněch, tak uvažuji, jestli jí je zima, nebo jestli jí není zima. Ale má dost teplý boty, takže to možná nějak vyvažuje a taky má tašku, O bag tašku. A já uvažuji, jestli je to jako pravá taška O bag nebo ne. Ale, ale slečna tam má stín, takže to nepoznám.

Ona: Honzik. Taky se směje na mě. Uculuje. Jo. No. Pán už támhle neví. Už dost jako. Už dost prostě. Už jsem si votřel obočí a už prostě přestaňte mluvit. Už je to blbý. Už je to nuda. Ne? Ne, už je to zas dobrý, jo? Tak to jo, no.

On: Taky vidím tady Ukulovu maminku, která když byste to nevěděli, tak je paní, která kdyby tady nastal požár, tak vás vyvede ven. Takže se můžete cítit v naprostém bezpečí. Vzadu sedí ještě jeden pár. Oba máte na sobě něco červeného. Takže možná jste vyšli jako do divadla takhle, abyste se sladili taky, ne?

Ona: To nevím teda. Já si myslím, že úplně není, ne? Já nevím, no. Sranda, sranda. Tady se všichni smějou. Tamhle, kdo je ve tmě? To je taky paní. Taky mám takhle ruce. Už co, že? Paní už neví, co by k tomu taky řekla. Tak se směje. Už jí to přešlo.

On: Teďka uvažuji, teďka já uvažuji, nad tím, jak moc ta slečna se jako kdyby stará o to, jak ten muž se oblíká. Jestli mu to moc nařizuje u tý skříně, jestli jsou spolu dlouho nebo spolu nejsou dlouho, jestli mu koupila tu košili nebo ne.

Ona: Tak slečna! Jste seděla ve tmě, co já poznám? Vám vidím jenom čelo. Svítí vám čelo, ale jasně no. Tady je nějaký pár. Prostě někdo někoho drží za... židli? Za rameno by měl pán chytit, ale on spíš... za židli. Tak já nechci nikoho.... Jirí bavi na druhý straně publikum. On všechny zná přes Facebook... to je strašná sranda.

On: Nevím, jestli je to polo nebo to není polo tričko, protože, protože nevím, kam až jsou ty knoflíky, protože tam, protože tam slečna vrhá stín. A taky trošku vrhá stín na, na, na. Ne, on vrhá hodně, on vrhá hodně stínu na její obličej a ona vrhá hodně stínu na jeho tričko, takže taky přemýšlím...

(pauza; mluví současně)

- Ona: Tofdaau jsem od té noci na loďce neviděl, ale když jsem si na studijním oddělení vyzvedl diplom, tak jsem se ho rozhodl hledat. Ono totiž přátelství v naší kultuře hodně znamená. To je potřeba vědět, když nás chce někdo chápat.
- On: Všechno jsem si to mohl zjistit. Při mém postavení to šlo. Její věčné otázky mě k tomu přinutily, ale neřikal jsem jí, že jsem se do něčeho pustil, nechtěl jsem jí nic slibovat. A zjišťoval jsem to taky kvůli sobě, aby se ukázalo, kde je pravda.
- Ona: Já jsem teda Tofdaau vygoogloval a hned jsem přišel na to, že je zaměstnaný v jakési palačinkárně v jedné z chudinských čtvrtí ve městě. Když jsem se tam ale druhého dne vydal, tak se ukázalo, že ten bufet není nic jiného než kus vlnitého plechu na čtyřech nožkách, majitelem toho je jakýsi Etiopan a Tofdaau tam pro něj smaží palačinky.
- On: Jestli dvě stě, nebo tisíc. A kde jsou. Četl jsem zprávu o brněnském odsunu sepsanou Louism Nisselem a Willim Kapustou, zprávu z Pohořelíc pořízenou 5. června vrchním zdravotním radou doktorem Juliem Menclem. Mluvil jsem s předsedou Matulou, který byl hlavou Ústředního národního výboru v Brně. Potom jsem setřídil všechny žádosti delegace Zbrojovky pod vedením Josefa Kapouna, který žádal Matulu o vystěhování Němců, i Matulův dopis s příkazem pro národní bezp... bezpečnosti stráž, v kopii odeslané také policejnímu řediteli Babákovi.
- Ona: Ten krámek vypadal, že v té čtvrti funguje celkem dobře, ale Tofdaau tam vypadal opravdu strašně nešťastně. Já jsem k němu přistoupil, vzal jsem ho do náruče a řekl jsem: „Tofdaue, ty seš ten jedinej člověk, kterýho ještě na světě mám. Ze mě je teď pirát a chci v naší loďce vyjet na moře. Pojď se mnou!“
- On: Z brněnských zdrojů jsem měl tedy vše. I výsledek. V posledním roce války bylo v Brně registrovaných 58 375 Němců. Ti byli podle vyhlášky z posledního května 1945 posláni na práci do táborů nebo odvedeni ven z města.
- Ona: Tofdauovi hrkly do očí slzy. On vzal tu palačinku, co ji právě smažil, a namazal ji pomazánkou z celeru a kysané smetany a podal ji hladovému zákazníkovi, a aniž by čekal na zaplacení, tak ji podal a... a odhodil zástěru a běžel dolů k pobřeží, a my jsme zpívali a utíkali jsme dolů k naší malé plechové loďce jménem Naděje.
- On: V textu hlášení stálo, že do vyhnanecké kolony bylo z Mendlova náměstí odesláno 17 014 lidí převážně žen, dětí a starších šedesáti let. Pochoď začal přibližně ve 22 hodin a v celé šíři ho doprovázelo zhruba 3 000 dělníků ze Zbrojovky pod vedením Josefa Kapouna a 125 vojáků 3. vojenského okruhu.
- Ona: A pak jsme čekali na moři na loď. Čekali jsme několik dní a noci a Tofdaau mi vyprávěl, co dělal celou tu dobu, zatímco já jsem studoval. Říkal: „Ultimo, příteli můj, nejdřív jsem tím byl tak ubítek, že jsem nebyl schopnej vzít svůj život zase do svých rukou.“
- On: Z některých přípisů vyplývá, že během cesty zemřeli tři členové pochodu, nešťastnou náhodou při nekoordinované výstražné střelbě.
- Ona: Brzy mi ale došly peníze a já jsem dlouho nemohl sehnat žádnou práci.

- A tak jsem si v té bídě nechal od lidí za peníze strkat věci do zadku.
- On: Další úmrtí jsou zaznamenána až v Pohořelicích na následky tyfu či úplavice z nakažené vody případně marasmu senilis v případě starších osob. O jiných násilných událostech nejsou záznamy.
- Ona: Jo, to jsem ještě nikomu neřekl, to říkám tobě, protože jsi můj přítel.
- On: Gerta jako by popisovala úplně jinou událost než tu, o které panovalo povědomí ve zbytku současného českého Brna. A potom mě napadlo porovnat hlášení z Brna s tím, co mohlo zbýt v Pohořelicích.

(pauza; dialog)

- On: Řekneš?
- Ona: Ženský v tomhle roli nehrajou.
- On: Já vím, že máš nejtěžší roli, byla ti psána na tělo, miláčku.
- Ona: Penis nemá ani jedna.
- On: Pro zongléra, který neovládá francouzštinu, to není nejjednodušší, ale já ovládám francouzštinu. Francouzština byla mateřštinou mojí mamá.
- Ona: Kde je dědeček?
- On: Všechno jsem si to mohl zjistit.
- Ona: Jedná se o projekt Second Face čili druhá tvář, což je mimochodem, myslím, skvělý název.
- On: Co bys bez ní dělal?
- Ona: A dřívka, na ty jsme se tak načekali.
- On: I jini vyjednávají. Nemysli si. I jini to umí, i když nemají tak krásné uniformy.
- Ona: Einstein nám dokázal, že žijeme ve čtyřrozměrném stavu. Tři dimenze prostorové a jedna časová.
- On: Bylas někdy v Tádžikistánu nebo Kyrgyzstánu?
- Ona: Tak já se jmenuju Isména, ale to už asi všichni víte.
- On: Člověk má vždycky dělat to, k čemu ho pudí jeho démon.
- Ona: Ale ne, něco tu nesedí. Vy mě nemilujete.
- On: Qu'est-ce que tu peux m'offrir.
- Ona: Und das Roman... ptám se prostě, jestli tam ten román bude jako děj.
- On: Láska, láska je cosi absolutního, a pokud chcete absolutno dokázat nějakým pozemským způsobem, pak vždycky zabřednete do patosu právě proto, že ono absolutno dokázat nelze.
- Ona: O... Opice?
- On: Já jsem se jí ptal, jak se jmenuje, a ona mi řikala, že se jmenuje Marina, a já jsem se jí ptal, co to znamená, a ona mi řikala, to je místo, kde kotví loď, a můžeš si to vyložit, jak chceš.
- Ona: Byla to tvoje žena, Kreonte.
- On: Nožky, dvě, dvě, dvě nožky.
- Ona: To je Jamajka!

(pauza)

a za ní se složila ta sedačka a ona zmizela, tak jsem se lek a šel se podívat na tu forbinu, kam zmizela, ona vylezla a mně tak jako na půl hlase řikala, já jsem se počůrала, a teď vidím ty lidi, jak se dívají a nevěděli, co řikala, a já říkám, co jste řikala? Ona se otočila a na celý to divadlo, na plný pecky

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: Pro tebe s tvou černou kůží by nemělo být těžké hrát otroka.
 Ona: Kůží.
 On: Pro tebe s tvou černou by nemělo být těžké hrát otroka.
 Ona: Tebe.
 On: Pro s tvou černou by nemělo být těžké hrát otroka.
 Ona: Hráť.
 On: Pro s tvou černou by nemělo být těžké otroka.
 Ona: Těžké.
 On: Pro s tvou černou by nemělo být těžké... by nemělo být... otroka.
 Ona: S.
 On: Pro... tvou černou by nemělo být otroka.
 Ona: Nemělo.
 On: Pro... pro... tvou černou... by... nemělo?
 Ona: Ne...
 On: Pro... tvou černou... (smích) by nemělo?
 Ona: Ne! By být.
 On: Otroka.
 Ona: Být.
 On: (smích)
 Ona: Být
 On: Pro... pro tvou černou... otroka.
 Ona: (smích) Tvou.
 On: Pro... otroka?
 Ona: Pro.
 On: Otroka.
 Ona: Lidi občas věří osudům moc málo. Zvířata občas věří osudům moc málo.
 Zvířata možná věří osudům moc málo. Zvířata možná mají osudu moc málo. Zvířata možná mají krápníků moc málo. Zvířata možná mají krápníků dost málo. Zvířata možná mají krápníků dost... Tak!
 On: Byl jsem v odboji. Musel jsem odejít. Pracoval jsem v odboji. Musel jsem odejít. Pracoval jsi v odboji, musel jsem odejít... odejít. (smích)
 Ona: Může bejt.
 On: Pracoval jsi na odboji, musel jsem odejít. Pracoval jsi na plastice, musel jsem odejít. Pracoval jsi na plastice, přál jsem odejít. Pracoval jsi na plastice, přál mi odejít. Pracoval jsi na plastice, přál mi... přání.
 Ona: Já už jsem se rozhodla, půjdu s tebou.
 On: S.
 Ona: Já už jsem se rozhodla, půjdu tebou.
 On: Se.
 Ona: Já už jsem rozhodla, půjdu tebou.
 On: Rozhodla.
 Ona: Já už jsem, půjdu tebou.
 On: Už.
 Ona: Jo, já jsem rozhodla... já jsem, půjdu tebou.
 On: Tebou.
 Ona: Já jsem, půjdu.

řekla, já jsem se počůrala. Pět minut jsme nehráli vůbec, to nešlo. Já jsem nemoh, lidi nemohli, to jsme nevěděli vůbec, jak z toho ven, já jsem nakonec udělal dva kroky zpátky v tý hře, pokračovalo se, paní se mi rozesmála znova, tak znova a na třetí pokus se to pak povedlo. Humoriáda, hodina

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

On: Já.
 Ona: Jsem, tebou.
 (smích)
 On: Půjdu.
 Ona: Půjdu, tebou.... Půjdu, tebou.
 On: Ne... Půjdu
 Ona: Tebou.

(do ticha)

On: Tebou.
 Ona: Tebóů.
 On: Teb.
 Ona: Tebo.
 On: Eou. Ou.
 On: Bou.
 Ona: T.
 On: Boute. Ebtou. Btoute.
 Ona: Bo.
 On: Vobet.
 Ona: Teubeb.
 On: Tebo.
 Ona: O.
 On: Bu. Tebu.
 Ona: Tu.
 On: Tebu.
 Ona: U.
 On: Bute.
 Ona: Tueb.
 On: Ob.
 Ona: B. Bu.
 On: Ubte.
 Ona: Ot.

(pauza; čtou text)

Ona: Činohra v cizí kůži. Mají-li návštěvníci HaDivadla před představením Premiéryreprízyreprízyderniérýpremiéry namířeno z kavárny do divadelního sálu, musejí se zastavit napul cesty. Hraje se ve spojovacím tunelu. Rozpolcenost mezi světem venku a prostorem vyhrazeným pro divadlo se zrcadlí i v dalších motivech. Například bílá trička a džíny, které mají všichni tři herci na sobě, lze chápat jako každodenní pracovní úbor i pečlivě vybraný kostým. Na konceptu Romana Štětiny je nejpodstatnější, že herce lze zastihnout v rozpoložení, které je typické spíš pro každodenní zkoušení činoherní inscenace než pro slavnostní průběh představení. Mnoha formálními rysy se Premiéra... bla bla bla podobá oprašovací zkoušce, při níž se

herci rozpomínají na některé rysy svých předchozích rolí. Tato inscenace je sledem etud, v nichž mají herci Agáta Kryštůfková, Marie Ludvíková a Jiří Svoboda značný prostor pro improvizaci. Když se hra začne vyčerpávat, ukončí ji režisér v pozadí úderem na gong a přejde se k další etudě. Jedno zadání jim zřejmě přikazuje, aby se rozpomínali na své repliky z jiných inscenací a pokoušeli se věst konverzaci. Výsledek se nejvíce podobá třem paralelním monologům, někdy ale mezi replikami probleskne smysl. Odhaluje se tedy, jak jsou k sobě herci vnímaví, přestože jim pravidla etudy téměř znemožňují věst dialog. Jindy se spojí do voicebandového sboru a s různou intenzitou projevu předčítají dlouhý seznam čechovovských postav. Když položí na některý shluk jmen důraz, posluchači nabudou dojmu, že mezi postavami vzniká silné napětí. Při dalším čtení, repríze, se mezi jmény může odehrát jiné drama. Herci se musejí podrobit omezením divadelního minimalismu, snaží se nevyjadřovat postoj k postavám nebo situacím, jichž jsou součástí, a nenavazují skrze ně s publikem dialog. Samozřejmě to neplatí beze zbytku, a když například někdo z herců přehrává moment, který vyžaduje hluboké prožívání, neubrání se ironickému odstupu od postavy. Obecně se ale inscenace pok... pokouší dobrovolně zřít toho, co určuje mediální jedinečnost divadla. Toto znásilňování divadla nelze ovšem inscenaci vyčítat, protože na něm stojí její experiment. Pro Romana Štětina, který je známý jako autor recyklací filmové klasiky, se jedná o první zkušenost s divadelní režii. Mám za to, že pro něho není důležité, aby byly situace co nejkonkrétnější ani otevřené bezprostřednímu dialogu. Snad díky tomu se Štětina jakožto intermediální tvůrce dokázal podívat na divadlo a divadelnost z takového odstupu. Některí diváci mohou tuto inscenaci vnímat jako divadelní esej, jenž bloumá... teda ne... zkoumá, jak mohou herci komunikovat s publikem, když mají zakázané běžné výrazové prostředky. Dílo lze také chápat jako hold improvizovanému základu divadla, v němž herci nikdy nemohou jednoduše používat to, co jednou vystavěli. Dá se na něj dívat jako na obrodný rituál, v němž se divadlo částečně zbavuje divadelnosti. Pro mě někdy představení nabývalo až hororových rysů, protože jsem útržky z různých činoherních titulů vytržených z kontextů vnímala jako bleďé, mrtvolné fantomy. V pozadí každého způsobu vnímání nicméně zůstává vědomí, že se jedná o odvážný, cílevědomý a originální pokus podívat se na divadlo z perspektivy intermediální tvorby.

On: V programovém letáčku jsem se nedočetl o autorovi večerní produkce Romanu Štětinovi lautr nic. Vlastně jen malou zmínku: V tomto případě se autor podobá spíše konstruktérovi, který vytvoří fotoaparát, ale samotné fotografování přenechá jiným. Bylo nás přesně třiapadesát, co jsme měli štěstí dost... dostat se na premiéru. Sestupovali jsme po schodech do podzemí bývalého kina. Černý tunel, vstupní brána do sálu, byl uzavřen bariérou židlí. Přítel s tajemným jménem Kumhala mě přivítal: Můžete si jít sednout z druhé strany, budete-li chtít. Dal jsem si poradit. Obešel jsem tunel průlezní norou a usedl do první řady vedle prošeďivého muže. Nebýt jeho, připadal bych si mezi mladým kvetoucím lidmi jako fosilie. V zšeřelém... v zšeřelém průchodovém hranolu byly čtyři sedící postavy.

Z tunelu se ozýval tlukot fukajících paliček a šamanské mumláni. Společné světlo na jeho konci a vanutí průvanu evokovalo v mě mysli pocit člověka, utíkajícího se pod klenbu stromů pralesa v Zairu. Kol kolem nastala tma. Rozpoznal jsem slova mumlavého sdělení šamanů: Premiérarepríza bla bla bla... Jedna postava se z prostoru vypařila. Kmitla škvírou mezi špičkami mých bot. Tři postavy se staly sošnými. Něco se še... něco šeptaly. Vánek k mému sluchu dovál jemná zvuková chvění. Postavy popocházely. Cítil jsem, jak trou vzduch. Začaly tleskat. Plác – plác – plác – plác – plác – plác. Hledaly společný rytmus. Souznění v osamění. V tunelu nastalo rozednávání. Divka, jako bílý amarant, memorovala text. Zaslechl jsem slovo krabici. Urostlý mladý muž stál ke mně zády. K mým uším doléhaly slabiky ci... ci... Starší rozměrnější žena drmolila slůvka bez sykavek. Hlasy žen se mísily s hlasem muže. Modulovaly polotóny, rovnaly je v shluky vzdáleně podobné voicebandům Emila Františka Buriana. Chvilími jsem měl pocit, že jsem že jsem v zemi stínů, kde snovači vyvolávají duše zemřelých. Herci nedbale korzovali tunelem, zastavovali se před diváky, nakláněli nad ně obličej, komunikovali s nimi: Máte na sobě zajímavou kombinaci modravé košile a hnědého saka. Slečna je v zeleném, slušivé. Něco... Nebo je to také modrá? Detaily tří párů hrajících očí se pak opět navrátily do tajemné sitiny přítmi. Vojnicev, Lena, Vojnicevová... neslo se v trojlase tunelem. Jako obětiny bohům... Klepala dřeva. Zněly poryvy hudebních tónů. Bylo mi, jako bych slyšel bublat potok náhonu směřujícího k lopatkám mlýnského kola. Zvukové celky zakončovala trojice hlasitým podupem. Některí diváci, ti mladší, se dokonce hlasitě tleskali. Nevím čemu. Mé kmetské mysli k smíchu nepřišlo nic. Spíše oceňovala stopy dadaismu v koláži neviditelné režie. Jako modlitba, zařikávající zlé, zněla předlouhá litanie opakování nesrozumitelných slovních spojení. Kdyby v tu ránu začalo v tunelu pršet, nedivil bych se. Vrcholem obrazivého snažení aktérů se stalo hadí proplétání údů těl v sousoší kamenné rozkoše tří grácií. Účinkujícím se dařilo sebestředným soustředěním poutat pozornost diváků celou hodinu. Herecká jednání trojice se vracila k rituálnímu tleskání. Ozvalo se rytmičké klepání dřev a trojí ústa vyslovovala skrumáž pralesně znějících sklábik: Premiérarepríza bla bla bla. Tři lidské postavy opustily prostor tunelu. Vyběhly schody na ochoz sálu a kroužily divadlem jako živoucí trojhlavné satelity. Bral jsem si v šatně svršky. Marie Ludvíková, Agáta Kryštůfková a Jiří Svoboda s tulipány v rukou běželi kolem mě. V radostném rausi jásali: Premiérareprízareprízaderniéra. Volal jsem za nimi: Vesele, jen vesele, moji milí! P. S. Vázení čtenáři, na internetu jsem se mimo jiné dočetl o zhlédnuté inscenaci následující. Premiérarepríza... atd. odhaluje médium herecké paměti, vyvolává jednotlivá slova, repliky, monology, ale také mapy pohybů a gest, které uspořádává do jednotlivých, fixně daných figur. Přesto je důležitou součástí celé „hry“ svoboda a náhoda všech tří hereckých pamětí. Veškeré repliky, které zazní, jsou sice citací z repertoáru inscenací přítomných herců, ale vždy záleží na nich samotných, nebo lépe – na jejich paměti, jaké repliky se vysloví. Každá repríza je tak jedinečnou premiérou a derniérou zároveň. Brno – Komín, 2. 3. 2017, Jaroslav Tuček.

plná humoru na vaše přání. Hrej mně dál, než se vyprázdní sál, než se přiblíží půlnoc, hrej dál, hrej dál. Hrej tu mou, budu tančit a zpívat, hrej dál, hrej dál. Hrej, ať slyším její tóny hrát, ránem znít, až mě slunce bude vítat, budu tančit. Hrej tu mou, budu tančit a zpívat, hrej dál, hrej dál. Hrej, ať slyším

její tóny hrát, ránem znít, až mě slunce bude vítat, můžem jít, hrej mně dál, než se vyprázdní sál, než se přiblíží půlnoc, hrej dál, hrej dál. Hrej tu mou, budu tančit a zpívat, hrej dál, hrej dál. Humoriáda pokračuje s vaší účastí už brzy, ale teď je zase na Pavlu Novém, aby vybral něco z archivu, protože

PREMIÉRAREPRÍZAREPRÍZADERNIÉRAPREMIÉRA

Ona: Koncept nikoli hra. Konceptuální umělec Roman Štětina se v HaDivadle pustil se třemi zd... zdejšími herci do projektu nazvaného Premiéra... bla bla bla. Jak komerčně či vůbec uživatelsky je nepohodlný název inscenace, takové bylo celé představení, kde se neděje vůbec nic... eh... určitého. Ale Štětina si na nějaké zvýznamnění našťěstí ani ne... nepotrpí. Od samého začátku, kdy herci nesčetněkrát zpěvně opakují název inscenace v duchu harekrišnovských oranžových hopsalů, až po konec, kdy se ke své mantře vrací i s tím hopsáním po všech možných prostorách divadla, je jasné, že jde jen o koncept, který má prý ohledávat médium divadla pomocí zážitků herců sevřených právě mezi premiérou, reprízou, derniérou a další premiérou. Těžko říct, co to celé řekne nehercům v hledišti, ale...

Co je v nabídce, Karel Franta, Vlastimil Brodský, Homolkovi, Jiří Bartoška. Homolkovi? To je fenomén přece. To je fenomén. Takže sázíme na to, že zaujme i naše posluchače. Já si myslím, že ano. Takže Homolka a Tobolka výměna pokojů třeba. No, výborná scénka. A prosím vás, my tady máme

jsme vyčerpali Felixe Holzmannu, Ota Jirák zatím prostor od vás nedostal, kdo ho dostane teď, z čeho vybereme? No, z čeho můžeme vybírat? Můžeme vybírat z Oty Jiráka a ze spousty dalších jmen, mám zase číst? Tak mě tak jenom zkoušíte, že? Nezkouším. Mě by zajímalo, co je v nabídce?

takovou nepříjemnou věc, taková nepříjemná věc se nám stala, my jsme dvě rodiny, vůbec se neznáme, vidíme se poprvé a máme jeden pokoj a teď tu máme bydlet no, my jsme vůbec nevěděli, že bysme měli hlásit nějaký požadavky, my je neznáme, oni nás neznaj, děti jsou tady. Dovolíte, pani